

El Col·leccionista de pors (No tinc por de tenir por)

1. PRESENTACIÓ

De la idea:

A mesura que ens fem grans recordem la infantesa i tot el que hem anat vivint. En una de les visites al meu passat vaig topar-me amb un tema que, de menut, em tenia força amoïnat: la por. Vaig recordar la pila de pors que tenia, vaig recordar com ho passava de malament i vaig recordar també el paper que el meu pare hi va jugar. I potser per allò de treure els fantasmes a passejar, se'm va acudir explicar-ho en un espectacle.

La por, les meves pors i el paper del pare:

Por: *f.* Torbament de l'ànim, *esp.* sobtós i fort, en presència d'un perill real o imaginari. [Diccionari General de la Llengua Catalana].

La por és un mecanisme de defensa davant dels perills però també, i més sovint del que voldríem, un fantasma que ens tenalla el cervell i ens fa molta més nosa que servei. Les pors ens acompanyen al llarg de la vida i evolucionen amb nosaltres. No és el mateix la por al "papu" d'una criatura, que la por a no tenir feina d'una persona gran. També existeixen les pors a coses immaterials: a la soledat, a fer o que et facin mal, a no assolir les fites que ens proposem, a no ser acceptats o estimats, etc.

Potser aquestes pors són més difícils de vèncer perquè a voltes no tenen base material i creixen sols dins el nostre cap.

De fet, nosaltres mateixos generem bona part de les nostres pors a l'hora que també hi lluitem per desfer-nos-en.

En la meva infantesa vaig ser, com tantes altres criatures, una víctima de les pors: a la foscor, als sorolls, a les ombres, als monstres que imaginava dins l'armari, etc. Vivia en una casa gran i vella, amb finestres i balcons que no ajustaven gaire, amb uns sostres alts, una pila de sorolls i un llarg passadís. Si a aquest decorat hi afegim una imaginació sempre activa, era lògic preveure que les pors i jo seríem grans amics. El meu pare era un home acostumat a superar proves difícils.

Amb ell mantenia una relació cordial, però d'escassa complicitat. No obstant, en aquest tema va jugar un paper fonamental, sobretot en la seva resolució.

2. SINOPSI

El protagonista, en Dani Vidal, és col·leccionista de pors i les guarda des de ben petit. Ara les té ben endreçades en capses, bosses o gàbies, ja que a cada por li pertoca un recipient diferent. Hi ha pors que ja estan seques i no li fan cap mal. D'altres encara es belluguen de tant en tant i algunes, fins i tot, no es deixen atrapar. Per sort, cada cop són més les que estan tancades i quietes als seus recipients. En Dani es presentarà, ens ensenyarà la seva col·lecció de pors i ens explicarà, en una mena de viatge en el temps, les pors que tenia de menut. Recorrerem amb

ell els racons de casa seva en els quals trobarem i experimentarem les pors que s'hi amagaven i que encara s'hi amaguen.

A continuació repetirem el recorregut, però aquesta vegada acompanyats de l'Emili, el pare del Dani, qui ens ensenyarà les solucions que va pensar per a les pors del seu fill. Quin és el seu remei? Fer una nova visita a cada racó de la casa i tocar, mirar i descobrir la veritat de cada una de les pors descobrint que per a totes existeix una explicació absolutament lògica.

3. ARGUMENT

El col·leccionista de Pors ens explica l'experiència amb les pors de Dani Vidal (David Laín) qui des de ben petit era víctima de les seves pors i que decideix neutralitzar-les fent-ne una col·lecció. El que proposem amb aquest espectacles és una visita a aquesta col·lecció, amb pors desactivades, d'altres en latència i fins i tot amb algunes de ben vives i empipadores. En Dani presentarà la seva col·lecció, segons diu única al món, i ens ensenyarà algunes de les seves pors més apreciades. També ens farà

veure i experimentar les pors que de petit el tenien ben atrapat i ens explicarà com l'Emili, el seu pare, va ajudar-lo a superar-les. En Dani ens explicarà, entre d'altres, la seva terrible por a les rates de sota el llit, al sorolls de la casa, a l'ombra de la mà de la bruixa i al fantasma que s'amagava dins l'armari.

Però les pors no només l'atacaven dins de casa, sinó que també l'assaltaven pel carrer. Aquestes acostumaven a ser col·lectives. Per exemple, ell i els seus amics tenien una por terrible de la vella del cabàs, una dona esquerpa i solitària que sovint veien passar de camí cap al mercat i que sempre arrossegava un gran cabàs que ells imaginaven ple d'herbes i potingues per fer mal. Una tarda fosca i freda d'hivern en Dani es va trobar sol amb la vella i...

En Dani Vidal seguirà endreçant les seves pors, cada una ben tancada al seu receptacle, i ampliant la seva col·lecció. El públic abandonarà les butxaques buscant al fons de les butxaques o al replers del seu cap alguna por que tingui per reconèixer, classificar-la, i buscant la manera perquè els deixi de molestar.

4. POSADA EN ESCENA

Creació i la direcció:

Aquest és un projecte de l'Estenedor Teatre, tot i que la creació és conjunta de Jordi Farrés i David Laín. El treball creatiu es desenvolupa de forma natural per part dels dos, amb moments de veritable pluja d'idees i amb una dinàmica molt creativa i enriquidora per la contribució d'ambdós. Les formacions de cada un, els conceptes artístics personals no fan sinó enriquir el resultat final. És doncs un treball realitzat en estreta col·laboració, des del minut zero fins el moment de l'estrena final.

La interpretació i la manipulació corren a càrrec de David Laín i la dramaturgia i direcció és de Jordi Farrés.

Llenguatge actor/objecte/coreografia:

El Col·leccionista de Pors no és ni teatre d'actor, ni teatre de titelles. El que es pretén és barrejar les dues tècniques. Si bé l'actor assumeix bona part del protagonisme degut a la narració, els elements de les "pors" són representats per objectes transformats i manipulats. Per tant, la manipulació d'objectes també té una importància fonamental en la posada en escena. Per tant, l'actor-titellaire jugarà un doble paper al llarg de tota l'obra, interactuant com actor amb els personatges i titelles que ell mateix manipularà.

L'Estenedor Teatre prové d'una llarga tradició titellaire que en *El col·leccionista de Pors* fa una aposta per un teatre més d'actor. Els moviments de l'actor, així com dels elements escenogràfics amb els que s'aniran creant diferents decorats, estan dotats d'una subtil però acurada coreografia. Aquesta, conjuntament amb el text, les imatges i la interpretació, fan d'aquesta proposta un espectacle molt complet i entretingut, ric en llenguatges i en estils narratius.

Tant els personatges com l'escenografia, així com el treball d'actor, ens ajudaran a explicar una història a l'abast d'un ventall de públic força ampli al qual demanarem una certa complicitat que, per altra banda és sempre imprescindible en el joc teatral, a l'hora d'endinsar-nos en la *pila de pors* del protagonista.

Escenografia:

L'escenografia elemental i atapeïda a la vegada és el reflex de caos que viu el protagonista, de la categorització i minuciositat amb la que manega examina i, finalment, confina cada una de les seves pors en caixes, estants de caixes, pots, llaunes, gàbies, etc. Un mobiliari senzill reproduïx els elements de la casa familiar on "les Pors" assalten al protagonista, la música i els efectes sonors i la il·luminació amplifiquen el seu estat d'ànim alhora que defineixen els espais escènics i anímics que conformen l'univers propi d'en Dani Vidal.

5. DEFENSA DEL PROJECTE

L'arrencada:

La idea neix a partir d'una xerrada amb la meva néta Lluna de nou anys que sovint té por a la nit. Reflexionant-hi i recordant la meva infantesa vaig recordar com el meu pare, l'Emili, hem va ajudar a vèncer les meves por quan jo tenia aquesta edat i vaig pensar que aquesta experiència tenia prou gruix com per ser la base d'un espectacle. En la línia que caracteritza l'*Estenedor Teatre* al tractar valors personals o col·lectius, a *El Col·leccionista de Pors* es parlarà de la por i de com fer-hi front, però també de les relacions pare-fill des de les ganes d'ajudar de l'un i la necessitat de ser ajudat de l'altre. En una paraula, des de l'estimació, un aspecte de la relació entre homes (en aquest cas entre pare i fill) que massa sovint deixem de banda.

Ja en marxa:

En el *Mercat de Projectes de la Mostra* de 2015 vaig presentar la primera idea d'aquest espectacle que en principi havia de ser un projecte de teatre de titelles de sobretaula amb dos titellaires i adreçat a un públic infantil. En acabar l'exposició, en Jordi Farrés (*Farrés Brothers*) em va venir a veure i em va proposar sense embuts que volia participar-hi perquè la història li agradava molt i trobava el tema molt interessant. Gràcies a la feina conjunta, el projecte s'ha reconvertit en un espectacle d'actor.

Amb elements més o menys titellaires i representatius, l'obra s'adreçarà finalment a un públic més gran a l' inicialment previst. La idea ha experimentat doncs alguns canvis substantius. Uns canvis que, per altra banda, no poden si no afavorir-ne el resultat final.

6. FITXA ARTÍSTICA

L'equip creatiu de *El Col·leccionista de Pors* està format per:

David Laín i Devant (Barcelona, 1954). Co-guionista, disseny, construcció dels decorats i elements dramàtics i interpretació.

Mestre d'escola durant uns anys, entra en el món dels titelles al 1978 amb la creació de l'*Estenedor Teatre*, després de fer estudis d'Arts i Oficis a la *Llotja* i els tres anys de l'*Escola de Titelles de l'Institut del Teatre*. L'*Estenedor Teatre* ha creat més de trenta-tres espectacles, dels quals més d'una vintena segueixen en cartell, tant per a públic infantil com per adult i amb una especial atenció al món de la poesia. L'*Estenedor Teatre* actua sobretot a Catalunya si bé també ho fa per la resta de l'estat i en ocasions a l'estranger. David Laín és professor ajudant durant dos cursos a l'Escola de Titelles de l'*Institut del Teatre de Barcelona*, així com formador en diverses Escoles d'Estiu i altres cursos per a mestres i monitores d'esplais. Durant dos anys va treballar amb la companyia *Els Aquilinus* en l'espectacle *Sopa de Lletres* sobre contes de Gianni Rodari i a la sèrie per a TVE *Alfabet* amb textos del mateix autor. Ha estat creador dels titelles de la sèrie *El Món Màgic del Màgic Brufi* de TV3 i de diversos enregistraments pel departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya. També ha creat diferents personatges per a publicitat, i titelles i escenografies per a d'altres companyies com el *Ballet Alexia*, el *Teatre Regina*, els *Mercats de Sabadell*, *Edicions B* i per a les *Olimpíades de Barcelona* de 1992.

Jordi Farrés Diviu (Mataró, 1973). Co-guionista i director.

Títol Superior d'Art Dramàtic de l'*Institut del Teatre* de Barcelona (1993-98). Ha rebut cursos i tallers sobre màscara, improvisació, treball de cos i titella de guant, entre d'altres. L'any 2002, conjuntament amb Pep Farrés i Jordi Palet, crea la companyia *Farrés Brothers* que fins avui ha posat en escena sis espectacles diferents, amb els quals han rebut premis com el *Butaca* (2007), el de millor escenografia al *FETEN* (2009). *Farrés Brothers* han estat programats amb l'espectacle *Tripula* al festival *Temporada Alta*, *Festival Grec*, i al *Teatre Nacional de Catalunya* durant la temporada 2015-16. Jordi Farrés també ha col·laborat en muntatges de les companyies *Binixiflat*, *Joan Baixas*, en l'espectacle *Somiatruïtes* d'Albert Pla i Pascal Comelade (2013), i ha col·laborat amb la *Cia. Peus de Porc* amb qui va rebre el premi al millor espectacle de titelles *FETEN* (2015). També ha desenvolupat la seva tasca professional en televisió. Ha treballat per al programa *Barrio Sésamo* de TVE (1995-99), *Los Lunis* de TVE (2002-05), i en el programa de Gest músic-Flash TV, *Los Algos* per a la Cadena Cuatro (2007-8). Des del juny de 2016 col·labora en la posada en escena del projecte *Una pila de pors* de l'*Estenedor Teatre*.

Ignasi Miranda Castro (Barcelona 1981). Compositor de la música i tècnic de so.

Estudis de "Grabació i postproducció de àudio analògic i digital" a l'*Escola Superior MK3* (2 anys). Estudis de Guitarra Clàssica guitarra elèctrica, solfeig, harmonia i combo musical a *Aula de Música*, *Taller de Músics*, *MusicaActiva* i *Paisaje Musical* (9 años). Treballs de postproducció: Estudis Tv Flash (subempresa de Gestmusic) per la TV sèrie *Los Algos*.

Roc Laín i Escandell (Barcelona, 1980). Disseny de llums i il·luminació.

Roc Laín ha estudiat el Cicle Formatiu de Grau Superior de Tècnic d'Arts de l'Espectacle a l'*Institut del Teatre de Terrassa* i la Universitat Politècnica de Catalunya. És fundador de la cooperativa *Larry's Professionals per l'Espectacle*, dedicada a la sonorització i il·luminació de diversos espectacles musicals, teatrals i de diversos formats. Fa anys que crea dissenys de llums per a diferents sales i companyies, com per exemple, el *Teatre del Sol* de Sabadell, els *Amics de l'Opera* de Sabadell, el *Teatre Municipal la Faràndula*, la *Sala Planeta* de Girona, la *Sala Brossa*, *La Troca Produccions*, el *Teatre Tantarantana*, el *CAER* de Reus, el *Versus Teatre*, la *Companyia Sifó*, el *Teatre Almeria*, la *Companyia Més Tumacac*, els *Únics Produccions* o el *Teatre Nacional de Catalunya*. A l'any 2008 va crear la il·luminació arquitectural del pavelló de Llatinoamèrica de l'*Expo Zaragoza*. Així mateix, ha desenvolupat la seva tasca professional en empreses com *So Ramoneda*, *ILSON*, *Good Wat*, *Albadalejo*, *Moonlight*, *New Wat* i *Unison*, entre d'altres. És responsable tècnic de les gires dels diferents espectacles de l'*Auditori de Barcelona*. Amb l'*Estenedor Teatre* ha estat el tècnic de llum des de l'any 2000, en els espectacles *Lluna*, *Quixot*, *Pedres de Paraula*, *Petons*, *Menuda*, etc.

6. FITXA TÈCNICO-ARTÍSTICA

Idea original: David Laín / Jordi Farrés

Dramatúrgia i Direcció: Jordi Farrés

Interpretació: David Laín

Música original: Ignasi Miranda castro

Disseny i construcció d'escenografia i Titelles: David Laín Devant

Disseny Titelles i construcció: David Laín Devant

Vestuari titelles: David Laín / Marga Carbonell

Disseny de Llums: Roc Laín Escandell

Tècnic de so i llums: Ignasi Miranda Castro

Disseny gràfic: Bru Laín Escandell

Impressió: DBCOOP SCCL

Duració: 50 min.

Escenari: 8x6x3m.

Muntatge: 3:00 h

Desmuntatge: 1:30 h.

Públic: A partir de 6 anys / Públic familiar

NECESSITATS TÈCNIQUES

Equip d'il·luminació: Plànol adjunt

Equip de so: 1 Micro sense fils de mà. 1 Monitor.

PA i Taula amb entrada per 2 micròfons i 2 línees.

(La Cia aporta un micròfon sense fils de solapa i un ordinador per les músiques).